

РЕШЕНИЕ

№ 34970

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8463** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „РО-НИК-ЕМ-2009“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. И. М., срещу решение № 2428 от 01.07.2025 г., постановено по АНД № 15729/2024 г. от Софийски районен съд, 2-ри състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-004160/16.10.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област (ДИТ – Софийска област), с което на касатора на основание чл.414, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл.261 от КТ.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че същото било и необосновано, доколкото не били обсъдени всички възражения в жалбата. Според касатора, оспореното наказателно постановление било нищожно поради липса на компетентност на издателя му. Същото било връчено на лице, което не е представлявало дружеството към този момент. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не съответствали на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и не съдържали подробно описание на нарушението. Дружеството било поставено в невъзможност да разбере какво е обвинението срещу него, което също представлявало съществено процесуално нарушение. Иска се отмяна на решението и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и обжалваното наказателно постановление.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област, представляван в открито съдебно заседание от пълномощника юрк. Г., оспорва касационната жалба като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 26.06.2023 г. на „РО-НИК-ЕМ-2009“ ЕООД е извършена проверка относно спазването на трудовото законодателство, иницирана по сигнал, подаден от В. И. И., работещ като пазач-портиер в стопанисвания от дружеството обект – денонощен охраняем паркинг. В хода на проверката са изискани документи, отнасящи се до организацията на работния процес, включително книга за приемане и предаване на дежурства. След проверка на събраните документи е установено, че са налице 32 нарушения на трудовото законодателство от страна на „РО-НИК-ЕМ-2009“ ЕООД, като едно от тях е неизплащане на съответно трудово възнаграждение за положен нощен труд на 01 срещу 02 юни 2023 г. на В. И. И..

Установено е също, че В. И. И. е назначен на трудов договор № 184/04.09.2021 г. и допълнително споразумение от 01.01.2023 г. на длъжност пазач-портиер на непълно работно време с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 390 лева, като съобразно правилата на вътрешния трудов ред заплатата му следвало да бъде изплащана в последния ден от месеца, следващ месеца, за която тя била дължима. Според представения график В. И. е трябвало да бъде на работа на 01.06.2023 г. и на 02.06.2023 г. Видно обаче от книгата за приемане и предаване на дежурства В. И. е поел без прекъсване и нощната смяна на 01.06.2023 г. срещу 02.06.2023 г. и след това е продължил да бъде на работа на 02.06.2023 г. Така продължителността на смяната била близо 36 часа, като същата не била отразена в графика и съответно не било начислено и изплатено увеличение върху размера на основното трудово възнаграждение във връзка с положения нощен труд на 01.06.2023 г. срещу 02.06.2023 г.

За така констатираните нарушения е изготвен протокол № ПР2324725/16.08.2023 г., с който на дружеството са дадени задължителни предписания със срок на изпълнение. Срокът на изпълнение на гореописаното нарушение по отношение на В. И. бил до 31.08.2023 г. Документът е връчен на управителя на търговеца – Е. В.. В указания срок предписанията не били изпълнени.

Поради това срещу дружеството е съставен АУАН № 23-004160/16.08.2023 г. за това, че в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ, не е заплатил с увеличение положения нощен труд на работника В. И. И..

Въз основа на АУАН е издадено и оспореното НП № 23-004160/16.10.2023 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл.261 от КТ.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в законоустановените срокове, като не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е приел, че ясно и по разбираем начин е описано извършеното нарушение, както и обстоятелствата около него, в това число, че В. И. е поел няколко последователни смени, включително положил и нощен труд на 01.06.2023 г. срещу 02.06.2023 г., като общо се събрали около 36 часа без прекъсване и това не било отразено и не бил изплатен извънреден нощен труд от страна на „РО-

НИК-ЕМ-2009“ ЕООД.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.261 от Кодекса на труда (КТ), положеният нощен труд се заплаща с увеличение, уговорено от страните по трудовото правоотношение, но не по-малко от размерите, определени от Министерския съвет. Наредбата за структурата и организацията на работната заплата в своя чл.8 предвижда, че за всеки отработен нощен час или за част от него между 22,00 ч. и 6,00 ч. на работниците и служителите се заплаща допълнително трудово възнаграждение за нощен труд в размер не по-малък от 0,15 на сто от минималната работна заплата, установена за страната, но не по-малко от един лев.

Санкционната разпоредба предвижда, че работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева (чл. 414, ал.1 от КТ).

От приложените по делото доказателства, включително книга за приемане и предаване на дежурства, безспорно се установява, че В. И. И. е полагал труд на 01.06.2023 г. и 02.06.2023 г., включително и нощната смяна между двете дати. Видно от приложените ведомости няма данни да е изплатено допълнително възнаграждение за полагания от И. нощен труд на 01.06.2023 г. Въпреки установеното нарушение, на дружеството е дадена възможност, обективизирана в предписание със срок на изпълнение до 31.08.2023 г. да изплати допълнителното възнаграждение за положения нощен труд.

Съдът намира, че нарушението е извършено на 01.09.2023 г., тъй като видно от представената ведомост за заплати, а и от приложения фиш за работна заплата за месец юни 2023 г. на работника не са начислени и изплатени суми за положен нощен труд, изчислени на база основната му заплата. Допълнителното възнаграждение не е изплатено до 31.07.2023 г., както и до 31.08.2023 г. Не се споделят възраженията на касатора за неяснота в издаденото наказателно постановление, от което не ставало ясно в какво точно дружеството е обвинено. И в протокола от извършената проверка и впоследствие в АУАН и НП ясно е описано, че на В. И. не е заплатен допълнителен нощен труд за поетата смяна на 01.06.2023 г. срещу 02.06.2023 г., в което именно се изразява и извършеното нарушение.

Съдът намира също, че актът за установяване на административно нарушение е съставен от компетентен орган, арг. чл. 21, ал. 4 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Посочената разпоредбата предвижда изрично отклонение от правилото за териториалната компетентност, според което служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област могат да установяват административни нарушения на територията на Столична община.

Наказателното постановление също е издадено от компетентен орган – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите, арг. чл.416, ал.5 от КТ.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати твърдените в касационната жалба съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че размерът на наложената имуществена санкция постига целите по чл.12 от ЗАНН.

В случая не са налице основания нарушението да се квалифицира като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като в чл. 415в от Кодекса на труда е предвиден специален състав на

маловажно административно нарушение. „Маловажните“ нарушения, установени по КТ, са обусловени от наличието на две кумулативно дадени предпоставки - нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. В случая нарушението не е отстранено веднага и безспорно за лицето са настъпили вредни последици, изразяващи се в неизплащане на възнаграждение за положения от него труд.

Противно на твърденията на касатора, районният съд е извършил правилна преценка на всички събрани по делото доказателства, в тяхната съвкупност, и в резултат на това е обосновал несъмнен извод за осъществен състав на административното нарушение.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено по реда на чл.37 от Закона за правната помощ във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2428/01.07.2025 г., постановено по АНД №15729/2024 г. от Софийски районен съд, 2-ри състав.

ОСЪЖДА „РО-НИК-ЕМ-2009“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: